

i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden.

- c) Trafikpropagandaskilte, der er godkendt af rådet for større færdselssikkerhed.
- d) Plakater, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg og valg til kommunale eller andre offentlige råd og folkeafstemninger.

Stk. 3. Fredningsnævnet kan tillade anbringelse af reklamer og propagandaskilte på væddeløbsbaner, kaproningsbaner og lignende samt undtagelsesvis i færgehavne.

Stk. 4. Fredningsnævnet kan forbyde reklamer og propagandaskilte, der er lovlige efter stk. 2 a og b, når de virker dominerende i landskabet eller er synlige over store afstande.

Stk. 5. Vejmyndighederne kan med tilslutning af vedkommende fredningsnævn tillade opstilling af skilte, der alene henviser til en næringsdrifts eller virksomheds beliggenhed.

Stk. 6. Bestemmelserne i denne paragraf om friluftsklamer finder anvendelse på alle plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklameøjemed samt bygninger, der kun indeholder udstillings- eller demonstrationslokaler.

Stk. 7. Fredningsnævnet kan i særlige tilfælde tillade opførelse af de i stk. 6 nævnte bygninger.

Kap. X.

Klager m. v.

§ 58. Fredningsnævnets afgørelser i henhold til kapitlerne VI-IX kan indbringes for overfredningsnævnet af

- 1) andrageren
- 2) ejendommens ejer og bruger
- 3) ministeren for kulturelle anliggender
- 4) vedkommende fredningsplanudvalg
- 5) vedkommende amtsråd
- 6) den stedlige kommunalbestyrelse
- 7) anerkendte foreninger og institutioner
- 8) naturfredningsrådet i tilfælde, hvor fredningsnævnet har meddelt tilladelse efter § 46, stk. 6, jfr. § 46, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Fredningsplanudvalgets afgørelser efter § 38 og § 43 kan indbringes for ministeren for kulturelle anliggender af de i stk. 1, nr. 1-2 og 5-7 nævnte personer og myndigheder m. v.

Stk. 3. Rigsantikvarens afgørelse i henhold til § 48, herunder om hvad der falder ind under begrebet jordfaste fortidsminder og grænserne for dette, kan indbringes for ministeren af de i stk. 1, nr. 1-2 og 4-7 nævnte personer og myndigheder m. v. Rigsantikvarens afgørelse i henhold til § 49, stk. 1 og § 50 kan indbringes for ministeren af ejendommens ejer og bruger.

Stk. 4. Meddelelse om de i stk. 1-3 omhandlede afgørelser tilsendes de, der efter de nævnte regler kan påklage afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe sagen for overfredningsnævnet eller ministeren og fristen for indgivelse af klagen.

Stk. 5. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Når der er særlig grund dertil, kan klageinstansen dog tillade sagens indbringelse, selv om begæring herom fremkommer efter udløbet af den nævnte frist, men inden 3 måneder efter at afgørelsen er truffet.

Kap. XI.

Forskellige fredninger.

§ 59. Ministeren for kulturelle anliggender kan ved bekendtgørelse foretage fredning af plante- og dyrearter, bortset fra pattedyr og fugle, i hele landet eller i bestemte områder.

§ 60. På statsjendom og på søterritoriet kan ministeren ved bekendtgørelse foretage fredning til varetagelse af de i § 1 nævnte formål.

§ 61. Ministeren kan erhverve arealer til det offentlige til varetagelse af de i § 1 nævnte formål.

Kap. XII.

Andre bestemmelser.

§ 62. Ministeren for kulturelle anliggender kan fastsætte regler om tilsyn og pleje med fredede områder.

§ 63. På fremmed ejendom må der ikke uden ejerens tilladelse henkastes eller anbringes affald eller lignende.